
L'Ajuntament de Barcelona i la projecció de l'historicisme: instruments d'acció administrativa *versus* acció política (*Gasetta Municipal de Barcelona* i Arxiu Històric)

Antoni Jordà Fernández, Universitat Rovira i Virgili

Les primeres dècades del segle XX van ser, ho sabem prou bé, d'una gran intensitat política.

L'actuació de l'Ajuntament de Barcelona, de la Diputació provincial i, més tard, de la Generalitat de Catalunya, afavorí que la recuperació dels trets històrics singulars de la ciutat i de Catalunya fossin objecte d'una gran atenció. Així, l'estudi del passat històric de Catalunya esdevingué una tasca continuada d'acció cultural, acadèmica i científica per part d'intel·lectuals, polítics, juristes, escriptors, historiadors, etcètera, que hi participaren de manera més o menys decidida i entusiasta.

També hi foren presents alguns funcionaris d'aquelles institucions implicades, que, d'una o altra forma, per tarannà i formació, col·laboraren en aquell procés de recuperació històrica. Aquest és el cas d'Agustí Duran i Sanpere en el seu vessant funcional-administratiu a l'Ajuntament de Barcelona, especialment en les primeres etapes de formació de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona. La seva gestió directa en aquesta institució i la seva projecció indirecta en diverses publicacions municipals (monografies, revistes), així com en la *Gaceta Municipal de Barcelona* (fundada l'any 1914), permeten valorar, de forma més completa i adient, l'enorme tasca de divulgació i recerca que va encapçalar durant dècades.

L'objecte d'aquesta comunicació és analitzar la concreció d'aquesta actuació impulsada i dirigida des de l'Ajuntament de Barcelona i examinar la seva projecció, especialment en les publicacions periòdiques; sense oblidar, però, les monografies històriques aparegudes fins al 1929, data de realització de l'Exposició Internacional de Barcelona i, pràcticament, moment de finalització d'un règim polític estatal i municipal sorgit de la Restauració.